

Литературен конкурс
" Европа в България "

Новият дом

Зимна декемврийска вечер. Под заснежените клони на старата ела се сви момиче, гладно и треперещо от студ. Косата ѝ беше дълга и руса като злато, очите ѝ големи и сини като ясно небе, а роклята ѝ беше стара, с множество кръпки по нея. Момичето беше изплашено и объркано. Беше изгубило надежда да намери отново дома си. Да зърне майчината си усмивка и да усети силната, топла прегръдка на баща си. Девојката вървеше от дни, но вече ѝ се струваха години. Беше следвала всички табели, които показваха правилната посока. Беше се вслушала във всички упътвания, които ѝ дадоха срещнатите хора. Напразно. Така и не стигна до дома си. Имаше чувството, че се върти в кръг. Не ѝ останаха сили и трепереща от студ и страх се спря да си почине, да помисли.

В този момент се чу вълчи вой. Страшния звук идваше все по-близо и по-близо. Момичето събра всичките си сили и стана. Затвори очи и тръгна отново. Избра посоката, която почувства с цялото си същество, че е правилна. След поредния завой видя светлина. Идваше от огън, а край него на стар дънер беше седнала млада жена. Беше на не повече от 26 години и беше протегнала длани срещу пламъците. За миг на девојката ѝ се стори, че непознатата не просто се топли, а сякаш владее огъня. „Нима това е моето спасение?“, помисли си клетото момиче.

- З - здравейте! - едва промълви русокоската.

Жената обърна очи и щом видя девојката, стана и протегна ръце към нея.

- О, миличка, ела! Ела да те стопля! - рече жената и заведе свитото от студ момиче да седне на дънера край огъня. След това бръкна в някаква голяма чанта, извади одеало и нежно го сложи на гърба на девојчето.

- Как се казваш? – попита жената

- България! - отвърна момичето и тропна с ботуши, за да изтръска снега. Той се беше натрупал чак до коленете ѝ и пръстчетата на краката ѝ бяха посинели от студ.

- Къде живееш? - попита жената.

- Вече не знам... – каза България и наведе глава, за да скрие напиралите сълзи в очите си. – Преди дни просто изгубих пътя към дома. Сега вървя и търся правилната посока.

- Искаш ли да дойдеш с мен?

Момичето кимна с глава. Тогава непознатата сложи ръка през рамото му и двете тръгнаха заедно. Вървяха така часове и си говореха. България разказа на своята спътница за своя красив, подреден и уютен дом. За бурният вятър, който внезапно нахлул и преобърнал всичко в него. За хаоса и изгубените си мечти.

Непознатата слушаше с интерес и не отронваше дума. България вече не чувстваше студ. Усещаше топлина и сигурност. След поредния завой се появи голяма красива и светла къща, сякаш отрупана с безброй светещи лампи.

Жената отвори голямата врата и малката България прекрачи прага на къщата. Там с радостни погледи я посрещнаха куп момичета и момчета.

- Чувствай се като у дома си! - каза домакинята и погледна в очите момичето.

- Как се казваш?-попита малката русокоска

-Аз съм Европа! А този дом се казва Европейски съюз. Това тук са моите деца, някои са по-големи от теб. По-големите подават ръка на по-малките и им помагат, когато им е трудно. В този дом цари мир и разбирателство. Всеки е толерантен към другите и има право да сподели какво го вълнува. Заедно обсъждаме проблемите си и намираме най-правилните решения. Всеки от нас е насочил поглед в бъдещето и предлага добри идеи, които ще превърнат мястото, в което живеем в най-красивата приказка. Имаме строги правила, които спазваме. Всеки има свои задължения и ги изпълнява. Стремим се да сме добри, защото светът е такъв, каквито сме ние. Ще се разбирате много и ще си щастлива, обещавам ти! Искаш ли да си част от нашето семейство? - рече Европа с усмивка.

България вярваше на всяка дума, излязла от устата на красивата жена, и вече беше сигурна, че е намерила спасението.

-Добре! Съгласна съм. - отвърна тя и отиде да се запознае с останалите.

Всеки един от тях прие с радост новата си сестра. България се подреди сред тях, седна на красив стол и се наслади на усмивките на останалите. Вече знаеше, че скоро ще бъде също толкова щастлива тук, като тях.

Калина Веселинова Минкова, VII Б кл.

СУПНЕ "Фр.Шилер" - гр. Русе

обл.Русе

ел.поща : eliminkova@abv.bg